

Maria Montessori: Srkajoči um

Izgradnja značaja je otrokov dosežek

OTROCI si sami gradijo značaj. V sebi izgradijo LASTNOSTI, ki jih občudujemo. Te lastnosti ne zrastejo na osnovi našega zglada ali spodbud, ampak zgolj zaradi dolge in počasne vrste AKTIVNOSTI, ki jih otrok izvaja med tretjim in šestim letom. Zavest začne delovati pri otroku med šestim in dvanajstim letom, tako da lahko otrok loči med dobrim in slabim. Zato lahko na otrokov um v tem času neposredno vplivamo z UTEMELJEVANJEM in s SPODBUDAMI.

Veliko več se da storiti med dvanajstim in osemnajstim letom, ko otroci dobivajo IDEALE: domoljubne, družbene in druge.

ZNAČAJ je gonilo, ki žene človeka. Samo tistim, ki jim je kljub zgodnjim napadom jeze in napačnemu ravnanju uspelo ohraniti nekatere ali vse darove značaja, je ostala OSEBNOST.

Žal se vse prepogosto zgodi, da večina učencev in dijakov nima nobene osebnosti več. Kako lahko od njih pričakujemo, da bodo svoje delo potrpežljivo in skrbno opravljali, ko pa nimajo razvitih darov potrpežljivosti in skrbnosti? To je tako, da bi osebi, ki nima nog rekli: »Lepo hodi!«

Kaj lahko torej sploh naredimo? Družba pravi: »Bodite potrpežljivi z mladimi: nanje lahko vplivate samo s svojo dobro voljo in zgledom.«

Tako upamo, da bomo s časom in potrpljenjem kaj dosegli. Dnevi tečejo, staramo se, zgodi se pa NIČ. Čas in potrpežljivost sama po sebi ne prineseta ničesar.

IZKORISTITI MORAMO PRILOŽNOST, KI NAM JO PONUJA ZGODNJE USTVARJALNO OBDOBJE.

Ob pogledu na človeštvo postane jasno še nekaj. Odrasli se podobno kot otroci med seboj razlikujejo v glavnem glede na svoje motnje, čeprav globoko v srcih skrivajo nekaj UNIVERZALNEGA. Vsi vedno težimo k razvoju. V vsakem je lučka, ki ga vodi k boljšemu. Obnašanje človeka ni nesprejemljivo, ampak se lahko razvija. Človekov značaj se oblikuje v prvih šestih letih. Ko rečemo značaj, imamo v mislih ljudi, ki ji nekaj nezavednega žene, da bi se razvijali in napredovali. Civilizacija in družba morata napredovati.

Žal pa ima človeštvo preveč lenih ljudi, preveč ljudi potrebuje berge, čeprav bi lahko lahkotno tekli s svojimi nogami. Če bomo tako nadaljevali, se bo raven človeštva še bolj pogreznila.

Potruditi se moramo, da bi lahko ponovno dosegli pravo človeško raven. Dopustiti moramo otrokom, da uporabljajo svoje ustvarjalne sile, ker bomo le tako lahko težili k popolnosti. Če bi značaju omogočili naraven način samoizgradnje in namesto moraliziranja otrokom dali možnost, da USTVARJALNO DELUJEJO, bi svet postal lepši in boljši. Znebili bi se vseh umetnih omejitev, človek bi stremel za velikimi stvarmi. Če vsi pripravimo sredstva navdiha za velike napore, bodo rezultati drugačni. Za to pa moramo uporabiti materiale, na katere se človek odziva. Spodbujati moramo tiste kvalitete, katere se oblikujejo v ustvarjalnem okolju. Pomagati hočemo pri SAMOIZGRADNJI ČLOVEKA v prvem ustvarjalnem obdobju življenja, da se bo človeštvo lahko razvijalo proti velikim stvarim. Pokazati se mora svobodno obzorje.

